

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 martie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 2:9-15**: *„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El care este Capul oricărei domnii și stăpâniri. În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul postelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți.*

Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zăpăsul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”.

Laude și mulțumiri Îi aducem Dumnezeului nostru pentru harul și credințioșia Sa. Cuvântul pe care l-am citit în introducere este un Cuvânt puternic. Despre aceasta era vorba: Domnul nostru, care l-a făcut pe om vulnerabil pentru cădere, a preluat responsabilitatea pentru a-l răscumpăra din decădere. Prima Lui făgăduință a fost că sămânța lui Dumnezeu va veni în trup de carne ca să zdrobească capul Șarpelui. Aceasta s-a împlinit în Isus Hristos, Domnul nostru; atunci când Maria a auzit făgăduința: *„Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”* (Lc. 1:35). Pe cât de sigur El, ca Fiu al lui Dumnezeu, a fost descoperit în trup de carne, tot atât de sigur a plătit El prețul pentru răscumpărarea noastră, a tuturor fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. A pironit zăpăsul pe cruce și chiar l-a rupt; l-a rupt în bucăți și apoi l-a pironit pe cruce. Noi laudăm harul care ne-a fost dăruit. Noi o repetăm de fiecare dată: Domnul nostru n-a venit ca să instituie multe biserici creștine. Ci El a spus: *„Eu Îmi voi zidi Biserica Mea, și porțile*

Locuinței morților nu o vor birui” (Mat. 16:18). El a plătit prețul; noi Îi aparținem Lui pentru timp și veșnicie.

Suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru. Și astăzi m-au sunat mulți frați și mi-au spus: „Frate Frank, Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru vestirea clară și adevărată a Cuvântului, pentru chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă a lui Isus Hristos, Domnul nostru”. Și astăzi noi îi vom permite Cuvântului să ne vorbească, îl vom lua la inimă, vom ține pasul în interior, îl vom crede și ne va fi descoperit prin Duhul Sfânt. Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, chiar prin botez noi dovedim că am murit împreună cu Hristos. Prin botez, simbolic, este arătat că omul vechi este îngropat în Numele lui Isus Hristos și că omul nou învie împreună cu Hristos într-o viață nouă.

Apostolii au pus în lumină fiecare temă și învățătură biblică. Chiar dacă tema era cu totul alta, dintr-o dată venea un verset care atingea și trata o cu totul și cu totul altă temă. Dar totul aparține împreună în așa fel ca să fie vestit întregul plan de mântuire al Dumnezeuului nostru. Acum am ajuns la sfârșitul timpului de har și noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Noi am auzit, am crezut ceea ce a hotărât El pentru acest timp și suntem foarte mulțumitori Domnului pentru ceea ce a făcut. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, n-am urmat interpretări, ci am urmat Cuvântul adevărat și clar al lui Dumnezeu. Putem mulțumi de fiecare dată, că Domnul ne-a păstrat în voia Cuvântului Său, prin har. Nouă ne va merge așa cum i-a mers lui Enoh, al șaptelea patriarh după Adam, care avea legătura cu Dumnezeu și a umblat cu Dumnezeu. Ca să ne arate că în ultima epocă a Bisericii vor fi oameni pe fața pământului care într-o clipă, într-o clipeală din ochi vor fi ridicați în sus și nu vor mai fi găsiți pe pământ.

În Evrei 9 ne-a fost spus foarte clar că mai întâi Domnul a venit ca să poarte păcatele noastre. Iar a doua oară va veni, nu în vederea păcatului, ci ca să aibă legătură cu aceia care au primit iertarea și sunt pregătiți să-L întâmpine. Citim în Evrei 9 de la vers. 28: *„tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să*

aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”. Celor ce-L așteaptă, care s-au pregătit.

Natural văzut, cine așteaptă mirele? Doar mireasa. Toți ceilalți au programele lor proprii. Dar cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu – așa este scris și așa rămâne. Noi am citit că mai întâi Domnul a venit și S-a adus jertfă pentru păcatele noastre, iar a doua oară va veni să-Și ia Mireasa Acasă în slavă, pe cei mântuiți. Suntem mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit această legătură cu Cuvântul Său, cu planul Său de mântuire, prin har. Apoi ne gândim la ceea ce i-a fost spus fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerș prima venire a lui Hristos tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Cine s-a gândit că vor trece atâția ani? Dar mesajul a trebuit să fie purtat până la marginile pământului.

Pe scurt doresc să amintesc aceasta. Dacă mă uit la ultimii 50 de ani, am ținut peste 10.000 de predici și am parcurs peste zece milioane de mile cu avionul ca să port prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu de la o țară la alta, de pe un continent pe celălalt. De ce? Pentru că Dumnezeu a dat o însărcinare, pentru vestirea mesajului Cuvântului: înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la învățătura apostolică! De aceea putem accentua din nou că Dumnezeu nu l-a trimis pe fratele Branham ca să înființeze o nouă religie, o nouă direcție de credință, ci l-a trimis pentru ca adevărații credincioși să fie aduși înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Pentru că așa cum Mirele a fost Cuvântul descoperit în trup tot așa Mireasa, în care este Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp, este o realitate divină. Noi putem mărturisi înaintea lui Dumnezeu că am primit har înaintea Lui, am rămas în echilibru în vestire și în tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Cum am spus înainte, dacă ne uităm la toți acești ani care au trecut vedem că Dumnezeu a dăruit har și putem spune că ceea ce a spus Domnul nostru în Mat. 24:14 s-a împlinit și încă se împlinește: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul*”. Sfârșitul va veni, dar înainte să vină sfârșitul, adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos a trebuit și trebuie să fie vestită. În Ap. 14:6 este amintită ca o

Evanghelia veșnic valabilă: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelia veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”. Așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu și așa o trăim acum în practică, în realitate. Aici nu este o teorie. Aici este o realitate divină. Chemarea afară, pregătirea, restituirea și adevărata vestire a Evangheliei veșnic valabile așa cum a fost la început este predicată acum tuturor neamurilor.

Ce a fost în Evanghelia originală? Dumnezeu S-a descoperit în Hristos, iar nouă ne-a fost încredințată slujba împăcării ca să strigăm tuturor cu o dorință arzătoare: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” Întoarceți-vă la Domnul, trăiți iertarea, harul, trăiți mântuirea deplină! Apoi vedem cum Pavel, care a primit în mod deosebit har înaintea lui Dumnezeu, a spus în Gal. cap. 1 că unii oameni vor propovădui o altă evangheligie decât Evanghelia veșnic valabilă pe care Dumnezeu a dăruit-o la început.

Citim Gal. 1:6: „*Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos la o altă Evangheligie*”. Deja atunci la început, oamenii și frații s-au depărtat de adevărata Evangheligie și au dat învățuri proprii.

Gal. 1:7: „*Nu doar că este o altă Evangheligie; dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos*”. Aici îl avem pe apostol care era călăuzit prin Duhul, care a trebuit să spună aceste lucruri, că există oameni care se îndepărtează de ceea ce a fost la început. Noi am urmărit aceasta pe decursul celor două mii de ani care au trecut, am văzut cum toți au evanghelia lor proprie, au crezurile proprii, au mărturiile lor proprii, toți au învățăturile și învățătorii proprii. Dar Biserica lui Isus Hristos se întoarce la fundamentul original și la învățătura biblică, un Dumnezeu, un Domn, o credință, un botez; înapoi la ceea ce a fost la început.

În Gal. 1:8 sunt cuvintele și îndemnul serios pe care noi toți trebuie să-l luăm la inimă: „*Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evangheligie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema (,blestemat” – lb. germ.)!*”. Lucrurile sunt serioase, foarte serioase. Aici nu este niciun

spațiu de joc. Ori este corect, ori este fals. Lumina și întunericul nu le vei putea amesteca și lega niciodată împreună. Primul lucru pe care l-a făcut Dumnezeu a fost că a despărțit lumina de întuneric. Domnul a spus: „*cine Mă urmează pe Mine nu va umbla (nu va rămâne) în întuneric, ci va avea lumina vieții*” (Ioan 8:12). Prin har noi suntem urmașii direcți ai Domnului nostru. Noi nu urmăm pe Pavel, pe Petru. Noi Îl urmăm pe Domnul nostru. Dumnezeu i-a folosit pe apostoli ca să scrie tot ce era în legătură și aparținea de învățătură. Noi nu-l urmăm pe fratele Branham sau pe fratele Frank. Noi suntem urmașii lui Isus Hristos și pășim pe urmele pașilor Lui. Am fost răstigniți împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El și tot împreună cu El am înviat într-o viață nouă, prin har.

Și așa cum este scris aici în Gal. 1:7, nici nu există o altă Evanghelie. Și totuși cine vestește o altă evanghelie se află sub blestem, este blestemat. Așa am citit-o în acest loc și așa rămâne.

Apoi Gal. 1.9: „*Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema („stă sub blestem” – lb. germ.)!*”.

Nu vrem să judecăm, dar ce este în toate denomițiile? Toți împreună au crezurile lor proprii după care se orientează. Scumpi frați și surori, cu atât mai mulțumitori trebuie să devenim noi că în acest timp al încurcăturii totale, fie în domeniul politic, fie în cel religios, Dumnezeu a permis să răsunе un glas în pustiu pentru ca noi să fim aduși înapoi la original, pentru ca să putem crede așa cum zice Scriptura. Noi accentuăm că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu; și noi Îl credem pe Dumnezeu. Nu credem o biserică și nici ceea ce a spus cutare sau cutare, ci credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Apoi, îndeosebi în Gal. 1:10 bărbatul lui Dumnezeu a accentuat în mod deosebit: „*Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu?*”. Eu am nevoie de bunăvoința lui Dumnezeu. De ce ai nevoie tu? Tu ai nevoie de bunăvoința lui Dumnezeu. Tu să fii de acord cu ceea ce a spus Dumnezeu și atunci Dumnezeu va fi de acord cu ceea ce crezi tu. Ce spune Pavel aici? Caut eu bunăvoința oamenilor, care aleargă de la o biserică la alta, de la o adunare la alta? Puteți fi voi de acord cu mine?

Nu! Noi putem fi de acord doar cu Dumnezeu. Și toți care sunt din Dumnezeu vor fi în conformitate cu Cuvântul și atunci se va împlini ceea ce este scris aici, în continuare: „*Sau caut să plac oamenilor?*”. Citim până la sfârșit: „*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor*”. Nu și iarăși nu! „*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*”. Nu putem să placem oamenilor și în același timp să-I placem lui Dumnezeu. Una exclude pe cealaltă.

Dragi frați și surori, nouă ni se reproșează că nu aparținem unei organizații creștine sau unei direcții de credință. Sunt enumerate câteva poziții în amănunțime. Apoi ei spun: „Cei din direcția de credință a bisericii libere Misiunea liberă nu sunt membri nicăieri, ei nu iau parte la nicio conferință”. Dragi frați și surori, Dumnezeu a luat decizia pentru noi. Așa este scris aici: „*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor nici nu sunt un rob al lui Hristos*”. Dacă aș căuta să plac oamenilor atunci aș fi un angajat al unei biserici, un predicator al unei adunări, dar nu un rob al lui Dumnezeu, care stă în slujba lui Dumnezeu și execută însărcinarea divină care a fost dată pentru acest timp.

Scumpi frați și surori, noi trăim în cea mai importantă perioadă de timp a Bisericii nou testamentare. Și am curajul s-o exprim: cu această decizie pe care o luăm acum vom trece dincolo în veșnicie. Cu o mare durere trebuie să spun că s-au născut atâtea direcții de credință care se referă la fratele Branham încât, dacă am face comparația, este mult mai rău decât cu toate celelalte direcții de credință creștine. Noi observăm cât de important este ca de fiecare dată să ne întoarcem înapoi la Cuvânt și să credem din toată inima așa cum zice Scriptura.

Ar putea fi amintite multe versete biblice, dar noi ca Mireasă a Mielului – așa este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*” (Ap. 19:7) – noi, ca, Mireasă a Mielului, răscumpărați prin Sângele Mielului, suntem destinați să ne petrecem veșnicia cu Domnul. El Se va întoarce și ne va lua Acasă. Așa ne-a spus-o El în Cuvântul Său: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14). Apoi putem citi minunatele cuvinte din Fapte 1:9-11: „*Același Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”.

Ce vor să facă toți frații care spun că „Domnul a venit deja”, care spun că Apoc. 10 s-a împlinit, care spun una și alta? Ei și-au pierdut mintea sănătoasă, sunt dezorientați fiindcă n-au primit și au respins orientarea din Cuvânt. Iubitul nostru Domn, în trupul Său de carne a murit pentru noi, a înviat a treia zi și în trup a fost ridicat în slavă și ucenicii stăteau cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El. Același Răscumpărător Se va întoarce în trup, iar noi vom trăi schimbarea trupurilor noastre și Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Lucrul minunat este că tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvânt este în conformitate și în legătură cu realitatea divină. Nu filozofie, nu teorie, ci o realitate divină. Astfel suntem foarte mulțumitori că în acest timp noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și putem încadra biblic tot ceea ce a spus fratele Branham. Există oameni care vestesc: „toți au Biblia, dar acum este valabil ceea ce a spus prorocul”. Nu! Chiar dacă toți au Biblia, Dumnezeu l-a trimis pe proroc pentru ca prin el să descopere ceea ce este scris în Biblie. Pentru că de fiecare dată Cuvântul a fost adresat prorocului. Amos 3:7: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Nu evangheliștilor, nu carismaticilor, ci *robilor Săi proroci*. Pe mine mă întristează foarte mult că sub numele fratelui Branham și sub numele mesajului se fac atâtea lucruri care n-au nimic de a face cu Dumnezeu. Am putea intra în amănunte, dar n-o facem acum. Toți ar da din cap dacă ar auzi tot ce se întâmplă pe pământ, câte învățături și câte rătăcirii sunt! Cu atât mai mult suntem mulțumitori pentru sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. Suntem mulțumitori că atotputernicul Dumnezeu ne-a dăruit intrare și a exprimat chemarea divină.

Dragi frați și surori, și acest lucru trebuie să-l spunem. Aș fi avut eu ceva de a face cu ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp dacă n-ar fi fost un 2 aprilie 1962? Când însuși Domnul cu un glas străpungător autoritar a spus: „*robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să vestești Cuvântul Meu*”. Aceasta este la fel de adevărat ca fiecare verset din Biblie. De aceea Dumnezeu a dăruit har pentru ca să pot trăi personal slujba fratelui Branham. Fie în anul 1955 în Karlsruhe, fie în anul 1958 în Dallas, Texas, sau în anul 1962 în Jeffersonville, toate au fost călăuziri

ale lui Dumnezeu care au venit pe deasupra. În 12 iunie 1958 când fratele Branham mi-a spus: „frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj” eu încă nu avusesem nicio idee de mesaj. Dar Dumnezeu a știut ce va spune. Și de fiecare dată am fost mulțumitor din nou că El a călăuzit pas cu pas.

Am fost întrebat dacă de 14 sau de 17 ori mi-a vorbit Domnul. În totalitate am avut 17 trăiri puternice pe care le-am avut cu Dumnezeu. Dar doar de 14 ori vocea Domnului a răsunat. În ianuarie 1981 am avut doar trăirea răpirii, dar atunci Domnul nu mi S-a adresat în persoană cu cuvântul „rob”. Era la Varna, când am fost luat din trup, și frații din România au venit să mă ia de la hotel și m-au așteptat jos la recepție; aceasta a fost între orele 12-13, și dintr-o dată am fost transpus în slavă și am intrat prin porțile de mărgăritar, iar în stânga corul cânta Psalmul 34; dar atunci Domnul nu mi S-a adresat cu cuvântul „rob”. Vreau s-o spun foarte clar, este într-o conformitate exactă. În trei trăiri supranaturale, din cele 17, El nu mi S-a adresat personal, ci au fost doar trăiri. Dar celelalte 14 au fost porunci, ordine pe care trebuia să le execut din însărcinarea lui Dumnezeu. Aceasta a adus asupra mea o așa mare responsabilitate pe care nimeni n-o poate simți așa. Voi cunoașteți toate aceste trăiri deosebite. Dar dacă mă gândesc în urmă, că Dumnezeu, în credințioșia Lui, de fiecare dată la timpul potrivit a spus ce era necesar și m-a ajutat. Mă gândesc la Marsilia în legătură cu întrebarea despre cele șapte tunete când n-am avut niciun răspuns. Apoi în următoarea dimineață: „robul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4. Vreau să-ți vorbesc”. Ce credeți voi că înseamnă astfel de trăiri pentru mine, când însuși Domnul prin Cuvântul Său îți dă răspunsul? Ce avem noi nevoie mai mult? Nu trebuie să ne sfătuim cu carnea și sângele. Dacă Domnul Dumnezeu ne-a vorbit, atunci aceasta este suficient. De aceasta avem nevoie, ca Domnul să ne vorbească prin Cuvântul Său nouă tuturor.

În 2 Tim. 4 este accentuat faptul că va veni timpul când oamenii vor vesti istorisiri închipuite. În 2 Tim. 4 nu este vorba doar de a propovădui Cuvântul; într-adevăr aceasta este pe primul loc: „*propovăduiește Cuvântul*”. Vers. 2. „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp*”. De fiecare dată este așa, pentru

unii este la timpul potrivit și sunt mulțumitori. Iar pentru ceilalți este nepotrivit, sunt nemulțumitori și îl resping. Vers. 2: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura*”. Apoi vine Cuvântul profetic pentru acest timp: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă* („învățătura sănătoasă le va fi insuportabilă” – lb. germ); *ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor*” (vers. 3). Noi nu avem o gădilară a urechilor, ci avem o dorință în inima noastră ca Dumnezeu să vorbească inimilor noastre, nu urechilor noastre, pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să cadă în inimile noastre, să-l putem mișca în inimi și prin har să ni se descopere. Eu cred că toți putem spune că Domnul ni S-a descoperit. El nu mi-a vorbit prin Cuvânt doar mie, ci El v-a vorbit și vouă tuturor prin Cuvânt. El ni S-a descoperit tuturor. Așa cum cântăm într-o cântare: „Tu mi Te-ai descoperit cu mare slavă”. Scumpi frați și surori, nu este așa că tot ceea ce le-a descoperit Dumnezeu lui Petru, lui Iacov, lui Pavel, prin Duhul Sfânt ne-a descoperit și nouă? Nu este așa că, începând cu căderea în păcat până la Apocalipsa, Dumnezeu ne-a descoperit totul prin vestirea dăruită de El fratelui Branham? Deschiderea celor șapte peceti și toate celelalte lucruri sunt așezate la locul potrivit și noi putem avea o privire generală a întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Dumnezeu n-a trimis în zadar pe prorocul Său. Cu trimiterea lui s-a împlinit scopul cel mai important: Biserica Mireasă să fie adusă înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu pentru ca noi să putem trăi desăvârșirea prin har.

În această legătură aparține și ceea ce este scris în 1 Împ. 17. În 1 Împ. 18 este scris că bărbatul lui Dumnezeu a luat cele douăsprezece pietre, a rezidit altarul lui Dumnezeu și a chemat întregul popor la el. Dar în 1 Împ. 17 vers. 14 și în mod deosebit 16 este un Cuvânt care îl putem compara cu Mat. 25.

1 Împ. 17:14: „*Căci așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Făina din oală nu va scădea, și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.»*”.

Făina era gândită pentru pâine, dar ulciorul cu untdelemn...Noi toți știm că în Mat. 25 toate cele zece fecioare aveau candele, dar înțeleptele aveau și ulciorul, rezerva cu untdelemn ca să umple candela. Apoi se împlinesc ambele: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*” (Lc. 4:4), și că, de fiecare dată, *Duhul Sfânt ne călăuzește în adâncimea Cuvântului*. Nu doar să fii luminat, nu doar candele, ci și untdelemnul din ulcior, din rezervă nu se va împruțina – dați-vă odată seama! – indiferent cât de des alimentezi sau umpli candela. În cei trei ani și jumătate a fost întotdeauna aceeași măsură, indiferent cât se consuma, făina din oală nu scădea. Deși zilnic să făcea pâine era tot atâta făină în oală și tot atât untdelemn era în ulcior. Cum este astăzi? Cât de des ne-a pregătit Dumnezeu masa? Cât de des am primit Cuvântul lui Dumnezeu? Și cum a spus Domnul nostru: „Că noi nu vom trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Cât de des în mijlocul nostru, din plinătatea Duhului, Dumnezeu a turnat, a binecuvântat și ne-a dăruit descoperire prin Duhul Sfânt, prin har! Nu numai candele arzând, ci așa cum este scris aici cu rezerva plină, fără a se împruțina. Frați și surori, credeți-mă, și pentru noi plinătatea Duhului lui Dumnezeu nu se va sfârși niciodată. Cu cât sunt mai multe vase cu atât mai multă făină și untdelemn va fi, și niciodată nu va fi prea puțină hrană spirituală. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit ca să fim hrăniți spiritual așa cum a fost în mod natural atunci în zilele lui Ilie.

Apoi citim 1 Împ. 17:16: „*Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împruținat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie*”. Aleluia! Cinste Dumnezeului celui viu!

Este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care îl credem. Domnul ne pregătește o masă în fața dușmanilor noștri și ne dăruiește descoperire. Eu vă pot asigura că așa va rămâne până la revenirea Domnului: hrana nu se va împruțina, untdelemnul, descoperirea prin Duhul Sfânt, ungerea sfântă va rămâne asupra noastră și noi vom putea umple candela.

În Mat. 25 avem Cuvântul cunoscut pe care noi deseori l-am citit în legătură cu fecioarele înțelepte și neînțelepte. Într-o bună zi, și acest lucru se va întâmpla curând, va fi descoperit cine a crezut mesajul

lui Ilie. Pentru că a fost exact așa cum a spus-o Dumnezeu prin proroc: „*făina din oală nu se va împuțina*”. Acest lucru nu l-a spus un preot, ci l-a spus prorocul care a fost hotărât ca să rezidească altarul lui Dumnezeu, să aducă Cuvântul lui Dumnezeu, să adune poporul și să proclame o decizie: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?*”. „*Făina din oală nu se va împuțina și nici untdelemnul din urcior nu va scădea*”.

Exact așa este și astăzi. Câte predici am auzit? Cât de des ne-a dăruit Dumnezeu descoperire prin Duhul, prin har! Și noi încă mai putem spune: este tot atât de mult cât a fost și înainte. Putem împărți și iar împărți și este tot atât de mult ca înainte. Noi putem vesti Cuvântul Domnului. Cum am spus înainte, am mai putea ține încă 10.000 de predici, încă este așa cum este scris, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu îl putem da mai departe așa cum a fost la început. Vă spun, Cuvântul Dumnezeului nostru este prețios. Noi toți care credem din inimă suntem mulțumitori că în acest timp am recunoscut că Dumnezeu a trimis un proroc ca Ilie. Dumnezeu nu l-a trimis ca să înființeze o nouă direcție de credință, ci l-a trimis cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, cu întoarcerea la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi în Locul preasfânt, acolo unde este scaunul harului, acolo unde Sângele Mielului a fost adus și încă vorbește pentru noi. Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru harul care ne-a fost dăruit.

Mai avem câteva versete biblice pe care dorim să le cercetăm împreună. Este puternic și încă o dată puternic. 1 Tes. 4 am amintit că Domnul Se va întoarce pentru a ne lua Acasă. Citim din 1 Tes. 4 cunoscutul verset 15. Frați și surori, sper că Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă totul pentru noi.

1 Tes. 4:15-18: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului (este AȘA VORBEȘTE DOMNUL): noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul...*”. Nu o învățătură, nu o descoperire, ci: „*...însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și*

astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte". Apoi vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Totul va fi istorie, toate încercările și tot ceea ce a venit asupra noastră. Și să fim sinceri și în aceasta. Pe toți ceilalți Dușmanul îi lasă să meargă pe căile lor, dar el îi acuză, îi părăște pe copiii lui Dumnezeu. De aceea am citit ieri că atunci când copilul de parte bărbătească (Mireasa), care are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier, va fi ridicat în slavă, atunci Satan, pârâșul fraților va fi aruncat jos din cer. Pe ceilalți el nici nu-i părăște, nu-i acuză, ci îi lasă să meargă pe căile lor. Dar îi părăște, îi acuză pe copiii lui Dumnezeu. Spuneți-i: „n-ai niciun drept să mă părăști! Zapisul este rupt, pironit pe cruce. Sunt curat, fără vină, și voi intra în această bucurie”. Pe Tine Răscumpărătorule Te voi lăuda veșnic.

Apoi apostolul Pavel vine și spune această trăire puternică, în 1 Tes. 5:23: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos”*.

Aici sunt incluse toate cele trei domenii ale omului: sufletul, duhul și trupul. Există cu adevărat oameni la care Satan își pretinde dreptul în viața lor, fie prin vrăjitorie sau prin tot felul de alte lucruri satanice. Satan dorește să-și ceară dreptul în viața persoanei respective și-i spune: „Așa spune Dumnezeu: *«Eu pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam»*” (Ex. 20:5). Dar de asemenea Domnul a mai spus și este scris în Lc. 4:18: *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns vestesc eliberarea celor legați”*. Fiecare drept al Satanei este anulat prin Sângele Mielului. Iar noi, în sufletul, în duhul și în trupul nostru, cu toată ființa Îi putem aparține Domnului, răscumpărați prin Sângele Mielului.

Dacă astăzi sunt astfel de cazuri în mijlocul nostru, care au impresia că ceva denaturat, ceva inuman cu care nu se mai pot termina, atacuri satanice care sunt în afara naturalului atunci noi suntem la dispoziție și vă sprijinim în rugăciune. Frați și surori, astăzi dorim să ne rugăm pentru toți, pentru toți care încă sunt pierduți, ne vom ruga pentru iertare, har și mântuire. Toți care mai sunt legați să aibă

siguranța că Domnul nostru a venit să-i elibereze pe cei legați, să ia robia roabă și să dăruiască daruri oamenilor. Noi toți să aflăm ceea ce este scris: „*orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer*” (Mat. 18:18b). Câteodată este necesar s-o exprimăm pentru că oamenii nu se pot ajuta singuri și nu pot străpunge de la sine. Astfel că noi îi putem sprijini în rugăciune, putem interveni pentru a pretinde acest drept pentru cei răscumpărați, pentru eliberarea în sufletul, duhul și trupul lor; dedicați lui Dumnezeu și astfel să poată avea loc o armonie divină prin har. Pentru ca noi să-L putem întâmpina pe Dumnezeul nostru fără nicio vină, curați, la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Sunt atâtea versete biblice pe care le-am mai putea citi și să dăm mai departe vestirea mântuirii depline, ca să accentuăm despre ce este vorba cu adevărat. Noi toți știm că în Iacov, bărbatul lui Dumnezeu a mai scris ce ne-a fost pregătit de Domnul și ne așteaptă pe noi toți. Noi toți știm ce este scris în Iacov 5:7, dar permiteți-mi s-o citesc: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”. Acum vine următorul verset adresat nouă: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape*” (vers. 8). Aici nu este doar spus că Dumnezeu va trimite ploaia timpurie și târzie, ci ne este adresat cuvântul: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile*”. Și astăzi sufletele noastre să fie așa de întărite în Cuvântul lui Dumnezeu, să fim atât de ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu să fie atât de puternic în noi încât să avem siguranța că absolut tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu El o va dăruia, împlini. Țineți tare în inimile voastre acest Cuvânt: „*...căci revenirea Domnului este aproape*”!

Acum două mii de ani, apostolii au fost călăuziți de Duhul Sfânt ca să scrie ceea ce astăzi trebuie și putem să vestim, noi care trăim scurt timp înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Permiteți-mi să vă mai spun și aceasta: vă rog frumos pe toți, tineri și vârstnici, mici și mari, să rămâneți normali în domeniul pământesc. Iertați-mi această comparație pământească. În ultima săptămână i-am auzit pe doi frați că doresc să cumpere o casă, și cu adevărat m-am bucurat. Vă rog rămâneți treji, fiți echilibrați, planificați-vă viața așa cum vă călăuzește

Dumnezeu, dar nu ca să vă înălțați cumva. Fie ca toți tinerii să-și învețe meseriile lor; faceți tot ce este hotărât pentru voi să faceți pentru ca să nu vină nicio rușine peste Împărăția lui Dumnezeu sau peste Biserica lui Isus Hristos. Tineri și bătrâni, mici și mari, rămâneți echilibrați și curați. Să fim mulțumitori că Domnul a întărit și ancorat inimile noastre în Cuvântul lui Dumnezeu și nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

În acest context permiteți-mi să spun că noi trăim în ultima perioadă înaintea revenirii lui Isus Hristos. Noi credem că Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să ne aducă făgăduințele pentru acest timp, în mod deosebit în ceea ce privește revenirea Domnului, chemarea afară și pregătirea, ca să fim atenționați la ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi.

Îmi vine în inimă Cuvântul din Fapte 3. Ieri l-am atins pe scurt, dar permiteți-mi să-l citesc pentru ca toți să știe ceea ce a fost spus atunci în a doua predică pe care Petru a ținut-o cu referire la timpul nostru. Fapte 3:18: *„Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele...”*. Cine vine la Domnul este convins de Duhul lui Dumnezeu și atunci pot veni și lacrimile. Ne plecăm înaintea Domnului și-L rugăm: „Te rog iartă-mă! Te rog ai milă de mine! Te rog îndură-Te de mine!” Așa cum aici este accentuat: *„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele”*. Apoi apostolul se referă la timpul nostru: *„ca să vină de la Domnul vremurile de învioreare și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”* (vers. 19-21). Aceasta este făgăduința pentru vremea noastră. El trebuie să rămână în cer până când totul va fi reșezat, tot ce a fost exprimat prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.

Frați și surori, noi avem voie să recunoaștem ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă, că am primit intrare în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, că noi nu spunem doar ceva, ci Dumnezeu a spus-

o în Cuvântul Său, iar noi o putem crede. El rămâne în slavă până când totul va fi restituit, reaşezat și adus în starea corectă până când sufletul, duhul și trupul, întreaga ființă este dedicată Domnului. Așa cum am citit: „*Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu*”, Petru a spus-o aceasta în prima lui predică: „*Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, ca să primiți iertarea păcatelor voastre*” (Fapte 2:38). Prin aceasta voi confirmați că iertarea prin Sânge a avut loc. Dar cine a trăit iertarea o confirmă prin botez. Așa cum am citit că prin botezul în moartea Lui noi am fost îngropați împreună cu Hristos – aceasta este însemnătatea scufundării, la botez, așa cum a spus-o și a scris-o Dumnezeu prin Pavel foarte clar în Rom. 6. Dacă sunt persoane care doresc să facă botezul, după încheierea serviciului divin va fi această posibilitate.

Dorința noastră este ca ultimii să fie chemați afară, așa cum am spus, ca noi să ne cuprindem în răbdare, să rezistăm până la revenirea lui Isus Hristos. Eu sunt pe deplin convins că toți aceia care acum aud glasul lui Dumnezeu, cred Cuvântul Său pentru acest timp și le este descoperit, ei sunt aceia care trăiesc pregătirea lor prin har. Chiar dacă tu spui: „eu încă nici nu sunt vrednic”. Cine este vrednic? Există doar Unul care este vrednic și acesta este Domnul și Răscumpărătorul nostru. Toți suntem născuți în păcate, toți am venit în această lume pierduți. Și lucrul cel mai sigur este moartea. Pe toți care sunt născuți în această lume îi așteaptă moartea. Dar Domnul a luat puterea morții, iar noi vom împărăși în vecii vecilor.

Chiar dacă astăzi am amintit mai multe gânduri, fie ca Domnul Dumnezeu să vorbească fiecăruia în parte. În vestire trebuie să fie așa, ca să fie ceva pentru fiecare. De aceea este multitudinea din vestire. Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea. Fie ca astăzi în predică să fi fost ceva pentru fiecare, ca fiecare să fi fost atins. Și toți care au luat decizia lor pentru Domnul au posibilitatea să se lase botezați biblic. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea și închinarea.

Doresc doar să mai întreb: puteți voi crede din toată inima că revenirea lui Isus Hristos este aproape? Puteți voi crede din inimă că Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său pentru ca noi să fim introduși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru? Puteți voi crede că întregul mesaj al Cuvântului, Evanghelia deplină, veșnic valabilă, trebuie să fie

vestită tuturor popoarelor și limbilor pentru că Dumnezeu a hotărât-o așa în Cuvântul Său? Prin har noi am trăit-o și Îi suntem mulțumitori Domnului. Fie ca toți de pe fața pământului, în toate popoarele și limbile să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic. Fie ca toți să fie umpluți cu credință și ascultare, toți să trăiască pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Și acest lucru îl mai spun încă o dată. Pe cât de sigur în ianuarie 1981 am trăit eu răpirea, tot atât de sigur noi toți împreună vom fi răpiți; toți care cred acum și trăiesc pregătirea lor vor avea parte de răpire. Cu această intenție supranaturală, unică, Și-a trimis Dumnezeu mesagerul Său pentru ca toți care sunt din Dumnezeu să audă ultimul mesaj, să-l creadă, să asculte și să fie aduși în conformitate cu Cuvântul. Lui, Dumnezeului celui viu I se cuvine toată cinstea și lauda în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm și cântăm cântarea „Așa cum sunt așa trebuie să fie”. Doresc să adresez un cuvânt tinerilor care și-au dedicat sau astăzi vor să-și rededice viețile lor Domnului, să adresez un cuvânt tuturor celor ce sunt atinși de Cuvântul Domnului. Noi am amintit totul: mântuirea deplină prin Sângele Mielului, iertarea deplină a întregii vine și a păcatelor noastre. Noi am citit că zapisul a fost rupt, Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pentru gloata răscumpărată. Fie ca astăzi în mod deosebit tinerii să-și dedice viețile lor Domnului. Acolo unde sunteți acum, căutați legătura cu Dumnezeu, dedicați-vă viețile Lui, tineri și bătrâni, mici și mari și toți care astăzi sunteți de prima dată în mijlocul nostru. Indiferent din ce parte a lumii veniți Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu este prezent, El cheamă afară.

Credeți-mă, aceasta este ultima chemare, ultimul mesaj. „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*” (2 Cor. 6). Așa este scris și așa o vestim pentru că aceasta este hotărâtă pentru timpul nostru. Toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, toți care sunt născuți din nou din Cuvânt și Duh, prin puterea Sângelui Mielului și-au dedicat viețile lui Dumnezeu, și noi credem cum zice Scriptura. Așa cum am citit împreună, Domnul și Răscumpărătorul nostru rămâne în cer până în vremea în care am ajuns și suntem acum, când totul este adus înapoi în starea originală.

Iubite Domn, Dumnezeule veșnic credincios, Îți mulțumim pentru scumpul și prețiosul Tău Cuvânt. Iubite Domn, Îți mulțumim că hrana nu se va împutina niciodată, făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior va rămâne plin până la sfârșit, și din plinătatea Ta putem lua har după har.

Iubite Domn, și astăzi Te rugăm descoperă-Ți puterea Ta, salvează, eliberează, vindecă, binecuvântează și confirmă-Ți Cuvântul Tău scump și prețios. Ție, singurului Dumnezeu, Îți aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. În mod deosebit Ți-i dedicăm pe toți cei ce sunt de curând în mijlocul nostru. Fie ca toți să primească legătura cu Tine și să aibă parte de lucrarea Ta. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Ți-i dedicăm pe toți, tineri și bătrâni, mici și mari, din toate popoarele, limbile și națiunile.

Iubite Domn, binecuvântează Israelul, binecuvântează-Ți poporul Tău de legământ, binecuvântează Biserica din toate popoarele, limbile și națiunile, desăvârșește-Ți lucrarea cu noi și apoi desăvârșește-Ți lucrarea cu poporul Israel. Îți mulțumim că totul este în brațul Tău și că Tu vei face totul la timpul potrivit, așa cum este scris. Dăruiește-ne tuturor har și răbdare ca nu cumva să ieșim peste marginile Cuvântului, pentru ca nu cumva nerăbdători să întrebăm: „Unde este împlinirea făgăduinței revenirii Lui?”!

Iubite Domn, noi știm că Tu niciodată nu vii prea târziu. Tu dorești ca ultimii să fie chemați. Noi Ți-i aducem Ție și Ți-i dedicăm Ție și știm că chemarea răsună până la marginile pământului. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament, Îți mulțumim pentru conformitatea deplină a acestora. Biserica Ta este zidită pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. Iubite Domn, inima mea este plină de mulțumire. Te rog dăruiește har și ajută-ne pe toți pentru ca toți să poată crede din inimă că Tu ești Acela care ne vorbești și că Tu ne spui astăzi: „Astăzi dacă auziți glasul Meu nu vă împietriți inimile”. Îți mulțumesc că Tu ne-ai deschis inimile, că noi ne încredem în Tine și știm că o vei face bine. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău minunat Isus. Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Vă rog să ne amintiți în rugăciunile voastre. Vă rog amintiți-i în rugăciune și pe toți frații care traduc. Toți din toate popoarele, limbile și

națiunile să fie binecuvântați. De peste tot Dumnezeu cheamă afară și în scurt timp numărul va fi deplin, împreună vom trăi desăvârșirea și apoi vom fi la Domnul pentru totdeauna. Lui I se cuvine toată cinstea în vecii vecilor.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima și pentru acest sfârșit de săptămână. Îți mulțumim pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumim că ne-ai întărit în credință, Îți mulțumim că putem crede așa cum zice Scriptura. Acum Te rugăm binecuvântează împreună cu noi întregul Tău popor de pe întregul pământ, gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Mesajul este pentru tine și mine, este pentru noi toți. Îți mulțumim pentru echilibrul pe care ni l-ai dăruit. Îți mulțumim că am putut aminti esența principală: *Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*, și că Tu ne-ai încredințat slujba împăcării, pentru ca să putem striga fierbinte tuturor: *Împăcați-vă cu Dumnezeu!* Primiți iertarea, primiți eliberarea, primiți vindecarea și mulțumiți-I lui Dumnezeu care Își confirmă Cuvântul Său în noi toți care îl credem. Binecuvântează-i și pe toți aceia care doresc să se lase botezați.

Iubite Domn, Îți mulțumim încă o dată pentru Cuvântul, pentru harul și mesajul dragostei Tale pe care noi îl purtăm. Binecuvântează-ne, fii cu noi, ridică-Ți Fața asupra noastră, dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.